

TJ SPARTAK NEDVĚDICE - oddíl kopané

1928

1988

TJ SPARTAK NEDVĚDICE - oddíl kopané

**60 LET KOPANÉ
V
NEDVĚDICI**

ING. PAVEL VEJROSTA

NEDVĚDICE 1988

OBSAH

STRANA

ÚVOD-----	1
POČÁTKY KOPANÉ V NEDVĚDICI -----	3
KOPANÁ V NEDVĚDICI V LETECH 1966 - 1988 -----	10
STATISTICKÉ I JINÉ ZAJÍMAVOSTI-----	14
FOTOGRAFICKÁ ČÁST -----	

Dovolují si tímto poděkovat všem, kteří jakoukoli formou přispěli ke kompletaci podkladů pro zpracování této publikace. Zejména pak děkuji ing. Jiřímu Danielovi, Františku Bukalovi, Rostislavu Ustohalovi, Robertu Vejrostkovi, Emiliu Marešovi, Miloslavu Čermákoví, ing. Františku Valdhansovi, Ladislavu Bartošovi, Jitce Mikulecké a Bohumilu Vrbkovi za poskytnuté fotografie, písemné materiály a ústní vzpomínky.

Autor

ÚVOD

Zelená je barva naděje a zelený je i trávník, přitahující již více než sto let mužskou polovinu lidstva. Není vůbec důležité, zda je ten trávník překrásně zbarvený, hebký a měkký jako třeba na stadionu v londýnském Wembley, nebo zda se změní v hrbolaté drnoviště. Trávník je symbolem fotbalu, symbolem hry milionů kluků i dospělých mužů, kteří se při pohledu na zelený pažit vracejí do klukovských let. Význam hry oceňovali mnozí filosofové a pedagogové, avšak ani sebelépe sepsané pojednání nemůže postihnout krásu kopané. Neboť kdo nepoznal rozkoš z dotyku míče, úspěšné kličky či zdařených jesliček, kdo nezažil, kdo nezažil napětí okamžiku, v němž prudce vystřelený míč směřuje do soupeřovy branek, kdo neví jak se zachvějí ruce brankáře, když v odvážném skoku zachytí míč, ten nemůže pochopit kouzlo této hry.

Každému z těch, kdož této krásné hře propadli, fotbal něco dal. Vyvoleným dokonce slávu a peníze, ale všem radost ze hry, pocit štěstí z vítězství a někdy také trochu hořkosti z porážek. Především jim však dal vědomí, že slabý je člověk, je-li sám ale je silný jestlože stejnou vůlí a úsilím je prodchnutý kolektiv. A šťastní jsou ti, které toto poznání provádí i v životě. Fotbal obdarovává i ty, kdož se týden co týden scházejí na tribunách velkých stadionů či kolem zábradlí venkovských hřišť. Přicházejí, aby na chvíli zapomněli na běžné denní starosti i žal. Zakřičí si obdivem i rozhořčením, zatají dech v obavách, mačkají palce a těší se na okamžik, kdy míč napne síť v brance a oni budou moći sborově vykřiknout to fascinující slůvko GÓL !!!

Šedesát let! Pro každého z nás tohle časové období znamená mnoho. Stejně mnoho znamená šedesát let v historii oddílu kopané S.K. Pernštějn Nedvědice a později Spartaku Nedvědice. Kolik příhod a událostí, kolik úspěchů i neúspěchů, radosti ale i smutku, kolik štěstí a kolik smůly se nahromadí v kolektivu hráčů i funkcionářů za šedesát let. A je smutné, že především v posledních letech se ke všemu ještě přidaly nezdravé a nesportovní jevy, které se vrývají do paměti hráčům i dobrovolným pracovníkům a berou jim chuť do práce!

Vzpomínání na dobu minulou bývá výsadou starých lidí, avšak lidé, kteří sportují, nestárnou! Nevěříte? Tak se přijďte podívat na utkání bývalých hráčů Spartaku Nedvědice, jak hrají fotbal. Možná mají méně vlasů, více vrásek, snad jsou pomalejší a méně pohybliví, ale stále hrají se stejnou chutí a mladickým zápalenem.

Tahle malá knížečka, kterou vydává oddíl kopané TJ Spartak Nedvědice ke svému šedesáti letému jubileu, má připomenout alespoň část všech zážitků a událostí. Autor se pokusil zmapovat celou še desáti letou historii organizované kopané v Nedvědici. Zda se mu to podařilo, mohou posoudit čtenáři a pamětníci sami. Velmi rychle uplyne dalších deset let a budeme slavit již sedmdesátku. Jistě i následující desetiletí bude úspěšné a všem, kteří pro kopanou v Nedvědici něco dělají přinese především radost.

Tak tedy sportu zdar a kopané zvlášť!

Počátky kopané v Nedvědici

O tom jaká byla situace v Nedvědici v první čtvrtině 20. století se mnoho dovídáme z kroniky Sokola nedvědického:

"Kulturních spolků bylo již na přelomu století v obci několik: Pohorská jednota Pernštejn, Národní jednota, Hasičský sbor, spolek Komenský sociálních demokratů a jejich tělocvičný odbor Lasal a v nejposlední řadě jeden z prvních divadelních spolků moravských - Divadelní ochotníci.

Podnět k založení samostatné tělocvičné jednoty byl dán bratrem Jaroslavem Hutařem již v roce 1902, ale myšlenka se realizovala až v roce 1909, kdy znova ožila zásluhou pana Josefa Očadílka a bratra Jaroslava Hutaře. Zakladateli jednoty byli p. Očadlík, okresní soudce z Holešova, MUDr. Ludvík Zapletal, obvodní lékař v Nedvědici, Jan Míček, starosta obce a majitel dnešní restaurace Na náměstí, Antonín Jeřábek a Jaroslav Hutař. Ustanovující schůze Sokola se konala dne 24. října 1909 o 3. hodině odpolední v hotelu bratra Míčka. Zpočátku se cvičilo na zahradě br. Míčka a v zimním čase v jeho hotelu. Od roku 1912 se cvičilo na školním dvoře obecné školy a po zřízení nové měšťanské školy se započalo v roce 1913 cvičiti v tělocvičně školní. Členové Sokola rovněž sehráli mnoho představení divadelních, pořádali přednášky na různá téma.

I. světová válka se nevyhnula ani Nedvědici. Mnoho mladých členů Sokola bylo povoláno na vojnu a mnozí z nich v průběhu bojů přešli do legií, aby bojovali proti Rakousku-Uhersku. Byli to bratři Raimund Doubek, Julius Kudijovský, Julius Doubek, Julius Svoboda, Vincenc Svoboda, Julius Vala, Cyril Švábenský, František Švábenský, František Vašica a Antonín Zabel. Z těchto se již domů nevrátili Cyril Švábenský a František Švábenský, jež padli v bitvě u Zborova a Julius Vala padl v tyrolském Meranu. V letech 1914 - 15 tak vyvijely činnost pouze sestry. Po nalezení letáku u br. Klementa Kutty, byly v jednotě provedena prohlídka, bratr Kutta uvězněn a pro velezradu k trestu smrti odsouzen. Byl amnestován. Provedená prohlídka v jednotě byla bezvýsledná, přesto však zásluhou zuřivého němce Hegra, četnického strážmistra, byli funkcionáři Sokola známi: Br. Bohumil Vejpustek - náčelník, Jaroslav Hutař - starosta, Metoděj Vendolský - jednatel, Antonín Jeřábek - pokladník. Rovněž cvičení žen nezůstalo utajeno a tak roku 1915 ustala veškerá činnost sokolská. Uznána pouze divadelní představení, přednášky a dětské slavnosti.

Po skončení 1. světové války nabraly události v obci a tedy i v tělovýchovném hnutí rychlý spád. 8. listopadu 1918 byl uspořádán manifestační průvod městečkem na oslavu osvobození ze jha Habsburků a bratr Klement Kutta promluvil z okna občanské záložny. Odtud se průvod ubíral do žlíbků, kde byly na hranici páleny všechny obrazy Habsburské rodiny.

V roce 1919 usnesla se jednota sokolská zasadit Lípu svobody a provedení bylo ponecháno na 1. květen 1919 - Pohorské jednotě Perštejn.

Sokol měl v tomto období následující obory: zábavní, hudební, nekuřáků - střádalů a stavební. pro vyznavače soutěživých a tedy ani míčových her, nebylo v jezuitce místo.

Ihned po skončení války odešli na studia do Brna mnozí mladí občané Nedvědice. A právě tito mladí se zasloužili o to, že se již na podzim 1918 objevil v Nedvědici první fotbalový míč. Nejdříve kopali s míčem jen mezi sebou, ale rychle získali i další zájemce z řad místní mládeže. Studenti Klement Kutta, Jaroslav Hutař, Jan Veselý a František Valdhans se nejvíce zasloužili o první fotbalové krůčky v Nedvědici. Popularita této hry rychle rostla a tak nebylo divu, že již v roce 1920 byl z iniciativy tehdejšího správce velkostatku Klečany Alfréda Sýkory, založen první fotbalový klub v obci.

K jeho zakládajícím členům patřili dále bratři Klement a Vojtěch Kuttové, Ivan Táborský, Josef Štarha, Jan Rossi, Jaroslav Hutař ml., František Valdhans, Jan Veselý a další. K provozování fotbalové činnosti byl klubu pronajat pozemek za nádražím na dnešní Nové čtvrti. Fotbalisté pilně trénovali i několik přátelských utkání. V krátké době měl klub i svůj název - "Fotbalové sdružení Nedvědice". Jeho členové však byli spíše z vyšších společenských vrstev a tak nebylo divu, že zkrátka vzniklo i několik dalších mužstev, která však nevyvíjela organizovanou činnost a nazývat je fotbalovými kluby bylo příliš odvážné. Nejznámějším z těchto mužstev byla Rudá hvězda, která existovala někdy v letech 1926–28. Její členové chodili hrát kopanou na plácek za školou a sehráli rovněž několik přátelských utkání. Asi v roce 1925 rozhodla obecní rada o výstavbě rodinných domků za nádražím a tak hřiště fotbalového sdružení vzalo za své. Činnost jeho členů však neustala a ke kopané se využívalo hřiště za školou, ale především louky v okolí obce.

Důležitým mezníkem z hlediska dalšího rozvoje kopané v Nedvědici byl rok 1928. Nejstarší tělovýchovná organizace v obci - Sokol - stále nejevila zájem o mladé sportovce - fotbalisty. Proto na řádné ustavující schůzi dne 26. února 1928 došlo ke sjednocení zájmů všech fotbalových mužstev a skupin v obci. Ustavující schůze se konala v hotelu " Panský dům " na náměstí v dnešním Domě služeb. Hotel tehdy patřil Františku Valdhansovi. Tak vznikl jediný fotbalový klub, jež byl nazván S.K. Pernštějn Nedvědice a jeho prvním předsedou byl zvolen Ivan Táborský. V Nedvědici tedy v roce 1928 existovaly již tři tělovýchovné jednoty - právě založený S.K. Pernštějn, Sokol - založený v roce 1909 a dělnická DTJ, založená v roce 1924.

Není bez zajímavosti, že členové Sokola měli již v roce 1928 vlastní stánek - Sokolovnu. Ta byla postavena na pozemku u nádraží, jež byl v roce 1921 od hraběte pana Vladimíra Nitrovského zakoupen. Sokolovna byla postavena za necelé dva roky a od roku 1928 se v ní odehrával veškerý tělovýchovný, kulturní a zábavní život Nedvědice. Zde se také od roku 1928 začaly promítat němé filmy.

Vznikem nové jednoty - S.K. Pernštějn - se však nevyřešily problémy s fotbalovým hřištěm. V provozu byl plácek za školou, kopalo se i na loukách u černvírského splavu, na loukách kde je dnes koupiště, trochu se dalo hrát i v parku nalevo od cesty k Pernštějnu. Definitivní hřiště bylo získáno až někdy kolem roku 1930, a to na pozemku u Valchy na ostrově mezi Svratkou a struhou. Po získání stabilního hřiště došlo počátkem 30-tých let k silnému rozvoji kopané v Nedvědici. V mužstvu se tehdy objevovali Karel Hutař, Rudolf Opatřil, Rudolf Štarha, MUDr. Valihrach z Brna, Antonín Štarha, Jaroslav Valdhans, Krejčí, Josef a Alais Pospíšilové, Jaroslav Vít, Josef Laštovica, Arnošt Skalník, Antonín a Josef Lorencovi, Jindřich Hotárek, Josef Šípek z Černvíra, František Holek a další. V této době se v mužstvu objevoval rovněž Arno Slezák z Husovic, který podle pamětníků hrával bosý a byl pověstný velice tvrdými střelami. V mužstvu byl i brankář Jaroslav Láznička, který byl znám tím, že při zápase občas vysedával na břevně své branky a pouze v případě nebezpečí seskakoval dolů. Tihle hráči se zasloužili o velký rozmach kopané v Nedvědici. Zápasy se však hrály poze přátelské, neboť mužstvo nebylo členem západomoravské župy Bradovy a pouze mužstva v této župě zaregistrovaná mohla se přihlásit do mistrovské soutěže. Přátelsky se hrávalo s mužstvy Lomnice, Kunštátu, Bystřice, Židenic, Kuřimi, Štěpánova, Nového Města, Doubravníka, Doulních Louček, Tišnova, Hradčan, Husovic, Sparty Brno, Olešnice, Svatoslavi. Asi po

dvou až třech letech se i u nás začaly projevovat důsledky světové hospodářské krize a mnoho hráčů kopané odcházelo za obživou do měst. Mužstvo se tak víceméně rozpadlo a nastupující generace ještě plně nedokázala zkušené hráče nahradit. Tahle nová generace přicházela do mužstva postupně v letech 1932-35 a byli to zejména František Bu-kal, Jan Horák, Jaroslav Dufek, Benedikt Walter, Rudolf Valdhans z Černvíra, brankář František Špaček, Bohumil Krpal, Antonín Vybíral, Josef Šimek a další. V mužstvu se často objevoval i kominický učeň - maďar Mészárosz, který se učil kominickému řemeslu u Waltrů. Hrá-val i učitel Fárník z Tišnova, O tom, že kvantita v tomto období převládala nad kvalitou svědčí i skutečnost, že hrávala i tzv. rezerva, ze které se doplňovalo I. mužstvo. Stále se hrály pouze přátelské zápasy a k tradičním soupeřům přibyly ještě Malhostovice, Drásov, Lelekovice, Žákovské ani dorostenecké mužstvo v polovině 30-tých let ještě neexistovalo, neboť školní předpisy zakazovaly mládeži tento sport provozovat. Přesto však v obci mládežnická mužstva existovala mužstva existovala - byla to mužstva jednotlivých částí obce jako např. Domky, Městečko, Černvír atd.

I v období poklesu výkonnosti fotbalistů však dosáhlo I. mužstvo výborného výsledku. Bylo to někdy v roce 1936, kdy se zúčastnilo pohárových utkání v Dolních Loučkách a stalo se vítězem. Za vítězství v soutěži obdrželo mužstvo pohár, který na fotografii č.... drží Karel Hutař. Pokles výkonnosti A-mužstva pokračoval i ve 2. polovině 30-tých let a krize vyvrcholila v letech 1938 až 1939. Tehdy totiž majitel velkostatku Klečany Neubauer, prodal pozemek na ostrově Valchy jakémusi p. Juráskovi, který "spolupracoval" s Němcí a nehýřil příliš sympatiemi k českému obyvatelstvu. Ten po zakoupení pozemku zakázal zde hrát kopanou a tak fotbalisté museli hledat azyl v okolních obcích. Ten našli na Dolním Čepí, kde se v té době hrála také kopaná. Někdy na přelomu let 1938-39 bylo konečně ustavěno i dorostenecké mužstvo a začal se tvořit základ výborného I. mužstva, které bylo na vrcholu výkonnosti o několik let později. Za dorostenci hráli postupně Bořivoj a Rostislav Ustohalové, Václav Zeman, Antonín Smolík, Robert Vejrosta, Arnošt Skalník, Vladimír Pejcha, Metoděj Held, Bohumil Čech, Miroslav Humpolík, Mojmír Novotný, Emil Pokruta, Alois Burýšek, František Šikula, Vladimír Kadlec, Bohumír Zítka, Jaroslav Zabel, Jaroslav Šesták, Vladimír Ptáček, Oldřich Kalina, občas i František Kovařík a Robert Novotný. Rovněž dorostenci hráli pouze přátelské zápasy. Zúčastnili se i tur-

naje na Dolním Čepí, kde se účastnila i mužstva továrny Radiomotor firmy Grünwald a Kutta, S.K. Čepí Ujčov a další. Nedvědičtí dorosteni tento turnaj vyhráli a pohár pro vítězné družstvo tehdy přebral Bohumil Čech. Kolem roku 1940 zanechal aktivní činnosti dosavadní hráč, geometr Jaroslav Kotlán z Dolního Čepí, stal se funkcionářem fotbalového oddílu a byl jeho duší a hnací silou. Čestným předsedou oddílu byl zvolen MUDr. Jelínek, obvodní lékař v Nedvědici. A právě tito dva funkcionáři vybyvili všechny náležitosti, nutné k přihlášení fotbalového oddílu do západomoravské Bradovy župy. Jejich snahou bylo rovněž získat konečně pro Nedvědici stálé hřiště. Proto někdy na přelomu let 1941 a 1942 jednala delegace fotbalového oddílu zastoupená MUDr. Jelínkem, Jaroslavem Kotlánem a několika hráči se starostou obce Josefem Mlejnkiem a členem obecní rady Bohumilem Cídlem o přidělení pozemku. Nakonec byl fotbalistům přidělen pozemek v místech dnešního hřiště. Tehdy se zde nacházel sklad dřeva překupníka p. Sedláka, terén byl značně nerovný a zarostlý křovinami. V krátké době se však podařilo terén srovnat, částečně ustoupil i sklad dřeva a tak v průběhu jara 1942 se na novém hřišti již hrálo. V sezóně 1942-1943, bylo A-mužstvo po prvé v historii přihlášeno do mistrovské soutěže - oblastního přeboru, kde se utkávalo s tradičními soupeři. Navíc přátelské zápasy byly sehrány i s AFK Žďár. V roce 1943 si fotbalisté postavili vlastními silami první kabинu, a protože tehdy již byli v aktivní činnosti i hokejisté, byla kabina na zimu přemístována k rybníku. U fotbalového hřiště stála kabina v místech dnešní středové čáry viz. foto č...

V průběhu druhé světové války, přicházeli do mužstva další noví hráči: František Holoubek, brankář Karel Sochor ze Židenic, z dorostu Jaroslav Šesták, bratři Ustohalové, Emil Pokruta, Robert Vejrosta, Mojmír Novotný, Richard Koukal, později ještě výborní fotbalisté S.K. Židenice, Václav Filakovský a Sobotka. V mužstvu se rovněž objevovali bratři Jiří a Zdeněk Čuhlové z Ujčova, bratři Jiří, Milan a Zdeněk Krčálové ze Skorotic, Ladislav Ochotný ze Skorotic, Metoděj Skoumal z Doubravníka a František Studnička. Činnost A-mužstva byla v této době na velmi dobré úrovni díky silnému hráčskému kádrů, ale i díky obětavé práci Jaroslava Kotlána. Fotbalisté S.K. Perštejn Nedvědice, tak patřili k předním fotbalovým týmům v širokém okolí. K utkání se hráči dopravovali různě - nejčastěji na kolech, občas na bryčce p. Vrbky ze Zahrad a rovněž

na korbě automobilu Aloise Kamenského, majitele kavárny U parku v dnešním domě u Jílků.

Krátce po skončení války docházelo v celém československu ke slučování tělovýchovných organizací. Z kroniky nedvědického sokola se o těchto událostech dovíráme: V roce 1946 - 7. ledna se konala slučující schůze všech tělovýchovných složek v obci, i když fakticky došlo ke sloučení ihned po skončení války. Památné prohlášení podepsali:

za sokol - Vojtěch Kutta, Karel Kobylák, Josef Šikula, Julie Valová, Marie Vejpustková

za DTJ - Jan Rossi, František Ludvík, A. Koukola, Josef Smolík

za FDTJ

(JPT) - František Bednář a František Kovář

za Orel - Josef Kaňa, Bohumil Neča, Rudolf Hotárek.

Orel byl tělocvičný spolek čs. strany lidové, vznikl někdy v 1. polovině 30-tých let a svůj sportovní stánek měl v dnešní Orlovně u cesty ke hřbitovu.

Všechny čtyři uvedené jednoty tak od 7.1.1946 přešly pod Sokol a pouze S.K. Pernštějn zůstal v činnosti jako samostatná jednota. Pod hlavičkou Sokola přešel S.K.P. až po únoru 1948. V tomto období byla zestátněna továrna Radiomotor, firmy Grünwald a Kutta a byla převedena pod národní podnik MEZ. Na podzim roku 1951 byl Sokol převeden právě pod hlavičku tohoto závodu a celý rok 1952 tak existovala v Nedvědici TJ Sokol MEZ. Poslední změna v organizaci tělovýchovy v obci nastala 31.1.1953, kdy SOKOL MEZ byl přejmenován na TJ Spartak Nedvědice.

Ale zpět k činnosti fotbalového oddílu. Jak již jsem se zmínil, v průběhu 40-tých let mělo mužstvo mužů i přes skromné podmínky velice dobrou výkonnost. Velmi úspěšný byl rok 1947, kdy jako nejlepší celek oblastního přeboru postoupili muži do krajské I.B. třídy, kterou však po jednoročním působení v roce 1948 opustili. Od roku 1948 začala činnost oddílu kopané postupně upadat, z mužstva odešlo několik dobrých hráčů a v roce 1955 byl uveden do klidu. V roce 1958, byla jeho činnost sice znova obnovena, ale pro špatné materiální zabezpečení, málo početný hráčský i funkcionářský kádr neměly sportovní výsledky fotbalistů patřičnou úroveň.

V roce 1960 byl v důsledku rozsáhlých politických změn v celém Československu vytvořen Žďárský okres a v nově sestaveném okresním přeboru pro sezónu 1960/61 figurovala mužstva Svatky, Osové Bítýšky, Herálce, Žďáru B, Velké Bíteše, Bystřice, Doubravníka, Kři-

žánek, Dolní Rožínky a Štěpánova.

Nedvědičtí muži zřejmě působili v okresní soutěži, stejně jako v sezóně 1961/62. Z tohoto období se podařilo zjistit pouze tabulku po podzimní části soutěže ročníku 1961/62. Nedvědice v ní figuruje na 4. místě za mužstvy Bohdalova, Bobrové, Nové Vsi, ale před běčkem Nového Města, Kadolcem a Skleným.

V následující sezóně (1962/63) se A-mužstvo objevuje v okresním přeboru spolu s mužstvy Velkého Meziříčí, Velké Bíteše, Svatky, Žďáru B, Dolní Rožínky, Štěpánova, Bystřice, Nové Vsi a běčka Nového Města. Mužstvo šlo od porážky k porážce a na konci soutěže bylo předposlední, když dokázalo pouze dvakrát zvítězit. Neúspěchy v této sezóně ještě prohloubily krizi v oddíle kopané, některí hráči zanechali činnosti, jiní ztratili zájem o hru a tak po sezóně 1962/63 byl oddíl kopané znova uveden do klidu.

A i když období nečinnosti trvalo pouhé tři roky, trvalo potom ještě několik dalších let, než se nově vytvořené mužstvo vypořádalo s mnoha problémy, které způsobila tříletá nečinnost fotbalového oddílu v letech 1963-66.

Kopaná v Nedvědici v letech 1966 - 1988

V roce 1966 es podařilo po třech letech nečinnosti obnovit aktivitu fotbalového oddílu. Zasloužila se o to parta obětavců, kteří sehnali základní vybavení, jež bylo podmínkou vstupu do soutěže.

Na schůzce představitelů fotbalového oddílu s předsedou okresní sekce kopané s. Zlonickým ve středu 27.7. 1966, bylo po delších rozpacích rozhodnuto, přihlásit oddíl do okresní soutěže. A proč ty rozpaky? Oddíl měl tehdy minimální počet hráčů i funkcionářů a rovněž finanční prostředky byly skromné. Předsedou oddílu byl zvolen Josef Řádek, jednatelem Emil Mareš, trenérem Bořivoj Ustohal, dalšími členy výboru byli Jiří Hajek, Rostislav Ustohal a Miroslav Peringer.

Směr Vysočiny č. 27/66 ze 30.6. 1966 píše:

".... zvláštní zmínu zasluhuje Nedvědice, která má své hřiště, na kterém hráli svá utkání i fotbalisté z Ujčova a Doubravníka, nemá však asi fotbalové pracovníky. Zástupci okresní sekce by jistě přijeli i do Nedvědice, aby stávající problémy mohly být řešeny na místě samém ...."

K hlavním organizátorům činnosti tehdy patřili:

Jiří Daniel, Pavel Staněk, Miloslav Čermák, Emil Mareš, Jan Pospíšil, Zdeněk Vejrosta, Josef Šimek, Karel Štětina a někteří další. Ze starších pomáhali ještě Bořivoj Ustohal, s. učitel R. Ustohal, Miloslav Peringer a Josef Řádek. Mužstvo v průběhu sezóny spíše sbíralo zkušenosti a sportovní výsledky nebyly valné. Důležitější však bylo, že oddíl prokázal životaschopnost, mužstvo bylo doplněno o několik dalších hráčů. S pomocí ZV ROH MEZ bylo doplněno materiální vybavení, neboť celá první sezóna byla odehrána s jediným míčem, jednou sadou dresů a minimálním počtem kopaček. Tím byly vytvořeny předpoklady pro úspěšnou činnost v následujícím období.

Muži postupně zlepšovali svou výkonnost a v tabulce okresní soutěže se posunovali k jejímu čelu.

V sezóně 1968/69 bylo do soutěže přihlášeno i žákovské mužstvo, které měl na starosti Miloslav Čermák. Ten zorganizoval nejen žákovské mužstvo, ale i činnost celého žákovského okrsku Nedvědice. Po dvou letech činnosti nebyli žáci v sezóně 1970/71 do pravidelné soutěže přihlášeni, ale za to bylo ustaveno dorostenec-ké mužstvo a bylo zařazeno do okresního přeboru, skupiny B.

V následujícím roce byla znova obnovena i činnost žákovského mužstva, jehož se ujali trenéři Jaroslav Zeman a Jaromír Bednář. A tak v sezóně 1971/72 působila poprvé v historii v pravidelných soutěžích tři mužstva Spartaku Nedvědice. Překvapením byly především výsledky žáků, kteří vyhráli svoji skupinu okresního a ve finálovém turnaji ve Žďáru remizovali s pozdějším vítězem Žďárem 0:0 a podlehli Kablu Velké Meziříčí 0:1.

Radost svým příznivcům udělalo rovněž A-mužstvo, které po výsledcích 4:1 doma a 1:1 v Bystřici s běčkem, vyhrálo kvalifikaci o postup do okresní soutěže. Oporami mužů byli v té době střelec Josef Šimek, brankář Josef Špaček, dále Karel Štětina, Zdeněk Vejrosta, Jiří a Josef Vrbkové, František Pecina, Petr Chmelíček, Josef Komárek, Milan Kvasnica, Emil Mareš, Jan Pospíšil a další.

Rovněž v sezóně 1972/73 se dočkala nedvědická kopaná výrazného úspěchu; muži se ctí absolvovali svá utkání v okresním přeboru a dorostenci zvítězili v okresním přeboru ve skupině A. V kvalifikaci pak zdolali Rozsochy, stali se přeborníky okresu a postoupili do krajské I. třídy. Oporami tohoto mužstva byli:

Ludva a Franta Vašicové, Standa Pokorný, Jirka Mareš, Jirka a Laďa Štěpánkové, Alois Štěpánek z Kovářové, Luboš Řádek, hráli i Mirek Bednář, Franta Sedláček, Pavel Trčka, Bohouš Humpolíček a další.

V následujících letech působilo A-mužstvo se střídavými úspěchy v okresním přeboru. Největší radost dělali dorostenci, kteří nejenže se v krajské I. třídě udrželi, ale umisťovali se vždy v popředí tabulky.

Na dorostencích se projevovala dobrá práce trenéra Jaromíra Bednáře a většina kluků po přechodu do mužů se stala posilami A-mužstva. Muže trénoval Miloslav Čermák, a i když ne všichni pochopily jeho snahy, herní projev mužstva se postupně zlepšoval.

Do A-mužstva v průběhu let 1973-77 přišli postupně z vlastního dorostu:

Luboš Řádek, Jirka Mareš, Radek Zeman, Zdeněk Doubek, Jirka Prudký, Bohouš Humpolíček, Petr Pokorný, Standa Pokorný, Jirka Štěpánek, z Bystřice Miroslav Hutař, ze Zatčan Zdeněk Pirochta, ze Žabovřesk Libor Seiml, z Újezda Jiří Poláček a později Petr Bavor, dále přišli brňák Josef Jandák a z Dolních Louček přestoupil František Vejpustek. Cílevědomá práce trenérů Bednáře u dorostu a Čermáka u mužů ae tak začala projevovat ve vytvoření silného A-mužstva, které se v sezóně 1977/78 stalo přeborníkem okresu s právem

postupu do krajské I.B třídy. To již však dorostenci působili znovu v okresním přeboru, neboť oddíl nebyl schopen finančně zvládnout jejich účast v krajské soutěži. Smůlou A-mužstva bylo, že postoupilo do I.B třídy v roce, kdy se uskutečnila reorganizace krajských soutěží a ze 14 účastníků sestupovalo 7 mužstev zpět do okresního přeboru. Sestup způsobil zklamání v řadách hráčů i funkcionářů a v průběhu podzimu 1979 odešli z mužstva především mimonedvědičtí hráči, čímž značně poklesla výkonnost. Do nově se tvůrčího mužstva se nedokázali vrátit někteří nedvědičáci, kteří v uplynulých letech byli ze sestavy vytlačeni mimonedvědickými posilami. Navíc ještě v průběhu sezóny 1978/79 přestoupil do Nového Města Jirka Mareš, v mužstvu už nebyli ani brankář Špaček a R. Zeman, kteří přestoupili do Doubravníka. Naopak se začalo v mužstvu objevovat mnoho nových tváří - Eda Chmeliček, Zdeněk Loukota, František Valdhans, Jan Beránek, Jarda Zeman, František Holešovský, Pavel Kučera, Franta Vašica, Pavel Vejrosta a z Doubravníka se vrátil Josef Šimek. Mnozí z nich však působili v mužstvu jenom krátce. Špatná situace v oddíle vyvrcholila v závěru sezóny 1979/80, kdy zájem hráčů o kopanou nebyl valný, úzký kádr funkcionářů na všechno sám nestačil a tak se stalo, že výbor rozhodl uvést oddíl do klidu. Nakonec byla sice mužstva do soutěží pro ročník 1980/81 přihlášena, ale protože přihláška byla podána po 30.6. 1980, bylo mužstvo mužů přeřazeno do okresní soutěže. Následující roky nepatří k těm, na které se dobře vzpomíná. Především muži minimálně trénovali, kázeň na hřišti byla špatná a tak docházelo k častým vyloučením. Proto ani nebylo divu, že sportovní výsledky byly špatné. Špatná byla i situace ve výboru oddílu. Jeho činnost již delší dobu táhl prakticky sám ing. Jirka Daniel a je obdivuhodné, že stačil sám obstarávat veškerou administrativu, lajnovat hřiště, udržovat kabiny, vybírat vstupné a kdo ví co ještě.

V roce 1981 přišel do Nedvědice ing. Tomáš Urban, který se ihned zapojil do činnosti oddílu jako hráč i jako funkcionář. Do mužstva postupně přicházeli další mladí hráči - všichni z vlastního dorostu:

Miloslav Lorenc, Jarda Odehnal, Radek Starha, Petr Havíř, Libor Doubek, Luboš Večeřa a Josef Dufek. Jedinou posilou která fotbalově nevyrostla v Nedvědici, byl Miloslav Císař, který na jaře 1984 přestoupil z Čebína. Tak se postupně vytvořilo nové mužstvo, které konečně v sezóně 1984/85 dokázalo vyhrát svoji skupinu -

okresní soutěže. Svou sílu prokázali muži i v následující sezóně, kdy jako nováček se pohybovali v horní polovině tabulky a o jisté čtvrté místo se připravili v posledním kole prohrou na domácím hřišti. V následující sezóně však z A-mužstva vypadlo znova několik hráčů, nejcitelnější byla ztráta brankáře Kučery. Družstvo se celý ročník potácelo u dna tabulky. Nakonec se však zachránilo, když skončilo na 9. místě ze dvanácti mužstev.

Po nechutných tahanicích zástupců oddílu na VFS OV ČSVTS bylo ale nedvědické A-mužstvo na základě vykonstruovaných příčin přeřazeno do okresní soutěže. Tento nesportovní tah zástupců fotbalového hnutí v okrese, který nemá nic společného se sportovní etikou, a jehož cílem bylo zachránit v okresním přeboru poslední mužstvo tabulky Žďárský Slovan, však zapůsobil nečekaným směrem. Po počátečním rozčarování se hráči dali dohromady, rovněž funkcionářům se podařilo zlepšit práci výboru a vše se projevilo ve sportovních výsledcích mužů i dorostu. Muži v okresní soutěži dokazují svoje herní kvality, dorostenci se již druhý rok pohybují na špici okresního přeboru a i v žávcích roste několik talentových jedinců.

Práce v oddíle kopané se v posledním období značně zlepšila. Pravidelné tréninky mají žáci i dorost, což v minulosti nebylo samozřejmostí, zvedla se úroveň treninků A-mužstva, i když účast na nich není vždy nejlepší. Za zmínu rozhodně stojí, že žáci jsou od března 1987 nositeli titulu "Vzorný kolektiv mládeže" a od srpna 1987 soutěží o tento titul i dorostenci.

Rovněž mimoherní činnost se podstatně zlepšila. Většina členů oddílu se podílí na brigádách v JZD Olší, na úpravě hřiště, kabin a výstavbě víceúčelového kurtu. Všichni hráči i funkcionáři mají ve své činnosti rezervy. Nikomu však nechybí snaha pro fotbal v Nedvědici něco udělat a dostat jej na solidní úroveň tak, aby kopaná nestála v Nedvědici ve stínu ledního hokeje. No a jednou z akcí, která by měla k tpmuto cíli přispět, jsou oslavy 60 let organizované kopané v Nedvědici.

Věříme, že úroveň kopané půjde v našem městečku nahoru, že přitáhne mnoho dalších sportovců bez rozdílu věku a bude přinášet radost nejen hráčům, ale i funkcionářům a především příznivcům nedvědické kopané.

Tak tedy ještě jednou sportu zdar a kopané zvlášť !!!

Statistické a jiné zajímavosti

- + Nejvyššího vítězství v domácím prostředí dosáhlo A-mužstvo v 8. kole okresního přeboru 1972/73, kdy porazilo Družstevník Jíroví 11:1 (6:0), brankami E. Mareše 4x, Petra a Pavla Chmelíčkových, Zdeňka Vejrosty, Pepy Šimka, Jirky Vrbky, Milana Kvasnicy a Ivana Štětiny. Rekordní je i vítězství 10:0 (4:0), ve 3. kole okresní soutěže 1984/85 nad Sokolem Moravec, brankami V. Malečka ml. 3x, Císaře 2x, Pavla Chmelíčka, Petra a Standy Pokorných, Libora Doubka a Zdeňka Loukoty.
- + Nejvyššího vítězství na hřišti soupeře dosáhlo A-mužstvo v sezoně 1987/88, kdy ve 2. kole okresní soutěže zvítězilo ve Věchnově 8:1 (6:0). O branky se rozdělili Císař 2, L. Doubek 2, Štarha 2, P. Vejrosta, Havíř. Za zmínu stojí ještě výhra 10:3 (4:2) ve 22. kole okresní soutěže 1969/70 v Polníčce brankami Staňka 3, Pavla Štarhy 2, M. Štěpánka 2, Vítá, E. Mareše a Čermáka.
- + Nejvyšší porážku v domácím prostředí jsme zaznamenali v 7. kole okresního přeboru 1962/63 - Nedvědice - Svatka 1:9.
- + Největší debakl na cizím hřišti utrpělo naše A-mužstvo rovněž v sezóně 1962/63 s tímtéž soupeřem, kdy v 16. kole podlehlo ve Svatce 0:13.
- + Takzvanou nedvědickou normu, tedy alespoň pět branek v síti soupeře jsme zaznamenali v sezóně 66/67 1x, 67/68 3x, 68/69 2x, 69/70 6x, 70/71 5x, 71/72 4x, 72/73 2x, 73/74 2x, 74/75 1x, 75/76 1x, 76/77 2x, 77/78 4x, 78/79 1x, 79/80 ani jednou, 80/81 ani jednou, 81/82 6x, 82/83 3x, 83/84 5x, 84/85 6x, 85/86 2x, 86/87 2x, podzim 87/88 4x.
- + Nejvíce branek v jednom utkání vstřelil Josef Komárek Měřínu v 1. kole okresní soutěže 1971/72 - na konečném výsledku se podílel + Nejvíce branek v jednom utkání vstřelil Josef Komárek Měřínu, v 1. kole okresní soutěže 1971/72 - na konečném výsledku 8:0 se podílel 6 brankami.
- + V utkání 1. kola okresní soutěže 1984/85 proti Ujčovu, vstřelil jednu z pěti branek brankář Kučera, když překonal brankáře hostí přímo z výkopu.
- + Podobný kousek, a to hned dvakrát, se podařil našim hráčům v 6. kole okresní soutěže 1987/88 v Bobrůvce. Nejdříve asi 10. minutě otevřel skóre strelou z půlící čáry Jarda Odehnala a přímo z výkopu do druhé půle totéž zopakoval Miloš Císař.

+ V utkání posledního kola okresního 1983/84, nastoupili muži v Bystřici proti běčku pouze v 7 lidech a s novou akvizicí, vlastním odchovancem Karlem Sísem. Ten všechny udivil skutečností, že k utkání nastoupil v důchodkách.

+ V okresních výběrech si v průběhu let zahráli:

žáci - Radek Štarha, Petr Leide

dorost - Radek Zeman, Pavel Vejrosta, Jirka Mareš, Josef Vašica
muži - Josef Vrbka, E. Mareš, Pavel Chmelíček, Bohumil Krpal, Bořivoj Ustohal a Mojmír Novotný reprezentovali ve válečných letech několikrát v oblastním výběru a ve výběru " Nedvědicka ".

+ Málo kdo ví, že ..... Řitička, jenž dělal Františku Pláničkovi náhradníka na MS v kopané v Itálii v roce 1938, se koncem 30-tých let objevil několikrát v brance Nedvědice. Samozřejmě inkognito.

+ Málo který z fotbalistů provozuje kopanou jako svůj jediný sport. Ti starší pamatuji nejlepší hokejová léta Rostislava Ustohala, Břetislava Šíra, Jaroslava Vítka, Libora Helda, Zdeňka Doubka st. z mladších pak hokej hráli Josef Šimek, Zdeněk Pirochta, Jiří Poláček, Miroslav Hutař, Milan Kvasnica, František Novák, Karel Štětina, Miloslav Čermák.

Ze současného kádra hrají lední hokej Libor a Zdeněk Doubkové, Petr a Standa Pokorní, Josef Dufek, Radek Štarha, Petr Havíř, Jirka Mareš, hráli i Jirka Prudký, Emil Mareš a Pavel Chmelíček.

Basketbal provozují Jarda Odehnal, František Valdhans a Pavel Vejrosta, volejbal hraje Tomáš Urban.

+ Podíváme-li se dále do minulosti, zjistíme, že v Nedvědici se provozovalo i mnoho dalších sportů. Tak např. z popudu bývalého házenkářského reprezentanta Waltera Kroupy, který se krátce po 2. světové válce objevil v Štěpánově, se Rostislav Ustohal pokoušel v Nedvědici ustavit oddíl házené. Družstvo existovalo začátkem 50. let asi dva roky, účastnilo se i mistrovství soutěže, ale za krátko zaniklo.

V Nedvědici se dlouhé roky hrával stolní tenis, šachy - v tomto sportu se např. v sezóně 1960/61 stala Nedvědice okresním přeborníkem. Velkou tradici, která však postupně upadala, mělo cvičení na nářadí, na hřišti za Sokolovnou se hrával volejbal v době, kdy tato ještě nestála, tedy před rokem 1926. Na hřišti ve Žlíbkách se zase hrál velmi dobrý tenis. Zde hrál i pozdější mistr republiky Maršálek. Rovněž lehká atletika, turistika a především lyžování měly v Nedvědici mnoho příznivců a především lyžování a turistika živají v posledních letech svoji renesanci.

+ Vlastní odchovanci našeho oddílu Josef Špaček a Radek Zeman hrají v současné době v sousedním Doubravníku krajskou soutěž I. třídy a Jirka Mareš hraje ve Žďáře dokonce II. NFL.

Kdo a kolikrát hrál za A-mužstvo Spartaku Nedvědice v období
od roku 1966

---

1. Pavel Chmeliček	254	38. Jarda Odehnal	45
2. Emil Mareš	204	39. Zdeněk Pirochta	45
3. Karel Štětina	184	40. Radek Zeman	44
4. Josef Šimek	183	41. Luboš Večeřa	39
5. Zdeněk Doubek ml.	167	42. Petr Havíř	38
6. Josef Špaček	164	43. Josef Dufek	35
7. Stanislav Pokorný	160	44. Milan Janeček	33
8. František Valdhans	157	45. Miloš Čermák st.	32
9. Luboš Řádek	148	46. Libor Ludvík	31
10. Jiří Prudký	137	47. Jarda Zeman	30
11. František Pecina	135	48. Petr Vrbka	28
12. Jiří Vrbka	130	49. Jiří Hájek	26
13. Boh. Humpolíček	106	50. Milan Kvasnica	25
14. Pavel Vejrosta	105	51. Eda Chmeliček	22
15. Petr Pokorný	101	52. Jirka Štěpánek	21
16. Josef Komárek	98	53. Ludvík Vašica	19
17. František Vašica	98	54. Lubomír Janoušek	19
18. Jan Pospišil	95	55. František Vejpustek	19
19. Ivan Štětina	90	56. V. Maleček st.	19
20. Josef Vrbka	88	57. Petr Tichý	18
21. Jiří Daniel	85	58. Jan Beránek	17
22. Radek Štarha	83	59. Jiří Poláček	17
23. Zdeněk Vejrosta	80	60. Mir. Štěpánek	16
24. Zdeněk Loukota	79	61. Petr Kamrla	16
25. Tomáš Urban	78	62. Alois Štěpánek	15
26. Petr Chmeliček	75	63. Jaroslav Nedoma	14
27. Miloslav Císař	72	64. Miroslav Krpal	14
28. Miroslav Hutař	68	65. Miroslav Bednář	13
29. Libor Doubek	68	66. Zdeněk Veselý	11
30. František Sedláček	65	67. Vratislav Kotlán	11
31. Libor Seiml	64	68. Milan Sláma	11
32. Josef Jandák	63	69. Jaroslav Vít ml.	10
33. Pavel Staněk	54	70. Oldřich Kukačka	9
34. Miloslav Lorenc	51	71. František Holešovský	9
35. Jiří Mareš	50	72. Milan Obropta	8
36. Pavel Štarha	47	73. František Novák	8
37. Pavel Kučera	47	74. Ladislav Štěpánek	7

75. V. Maleček ml.	7	88. Karel Fafílek st.	2
76. Petr Dohnal	7	89. Eduard Beneš	2
77. Jaroslav Konečný	5	90. Vlado Matúšek	2
78. Pavel Vrtěna	5	91. Stanislav Mitáš	1
79. Michal Bednář	5	92. Jindřich Kulík	1
80. Rostislav Čech	5	93. Jarda Krytinář	1
81. Eda Endlicher	5	94. Miloslav Čermák ml.	1
82. František Cvrkal	4	95. Jiří Bajza	1
83. Petr Bavor	4	96. Jaroslav Lukas	1
84. Jiří Vala	4	97. Jaromír Krčil	1
85. Pavel Rada	3	98. Milan Hájek	1
86. Zdeněk Doubek st.	3	99. Robert Zána	1
87. Antonín Vojta	2		

Celkem se tedy v sestavě od roku 1966 objevilo 99 hráčů. Kdo bude tím stým?

Pro upřesnění ještě uvádí, že především v letech 1968, 1969 a 1980 se nepodařilo zjistit sestavy ve všech utkáních a proto hráči, kteří v těchto letech hráli, jsou ošizeni.

Pořadí hráčů A-mužstva podle počtu vstřelených branek v letech
1966 - 1987

1. Josef Šimek	133	Jan Beránek	5
2. Pavel Chmeliček	109	37. Jaroslav Vít ml.	4
3. Radek Štarha	73	Josef Špaček	4
4. Emil Mareš	54	Jarda Zeman	4
5. Jirka Mareš	46	40. Frant. Sedláček	3
6. Josef Vrbka	43	Jarda Odehnal	3
7. Jirka Vrbka	39	Vít. Maleček ml.	3
Miloš Císař	39	Vlado Matúšek	3
9. Zdeněk Doubek	37	Miroslav Štěpánek	3
Libor Doubek	37	45. František Novák	2
11. Jirka Prudký	36	Jiří Daniel	2
12. František Valdhans	35	Eduard Beneš	2
13. Josef Komárek	31	Zdeněk Doubek st.	2
14. Stanislav Pokorný	30	Milan Janeček	2
15. Pavel Staněk	27	Petr Chmeliček	2
16. Radek Zeman	25	Milan Kvasnica	2
17. Jan Pospíšil	24	Alois Štěpánek	2
18. Ivan Štětina	22	Boh. Humpolíček	2
Jirka Hájek	22	Karel Štětina	2
20. Petr Pokorný	18	Luboš Řádek	2
Vít. Maleček st.	18	Pavel Kučera	2
22. František Vejpustek	17	Zdeněk Veselý	2
Josef Jandák	17	Josef Dufek	2
24. Petr Haviř	14	Luboš Večeřa	2
L. Seiml	14	60. Milan Obropta	1
26. Pavel Štarha	13	Petr Tichý	1
27. Zdeněk Vejrosta	12	Ludvík Vašica	1
28. Miloš Čermák st.	10	Petr Vrbka	1
Zdeněk Pirochta	10	Milan Hájek	1
30. Miroslav Hutař	9	Frant. Holešovský	1
Pavel Vejrosta	9	Libor Ludvík	1
32. Zdeněk Loukota	7	Jirka Vala	
Jiří Poláček	7	-----	
34. Jirka Štěpánek	5	Celkem tedy 67 střelců dalo dohromady	
Miloš Lorenc	5	1.097 branek. A protože A-mužstvo dalo	
		v letech 1966-87 1.200 branek, z nichž	

ještě 15 bylo vlastních, neznáme tedy střelce pouze v 88 případech !

Fotografie z parku u cesty k Perštejnu z doby před vznikem SK PERŠTEJN;

Stojící zleva: V civilu Máša Oldřich, Josef Smolík, Jaroslav Láznička, Jaroslav Kotlán, Alois Pospíšil, Antonín Lořenc, Karel Hutař, Antonín Štarha, Josef Šípek,..... ?, Josef Pospíšil, Josef Rossi;

Ležící zleva: Stanislav Opatřil, Josef Laštovica, Rudolf Štarha;

Jediná dochovaná fotografie ze hřiště u Valchy z přelomu 20 tých a 30 tých let.

Zleva: ..... ?, Josef Laštovica, Rudolf Štarha, Alois Pospíšil, Stanislav Opatřil, Ladislav Štarha, Jan Rossi, Antonín Štarha, Josef Šípek, Karel Hutař, Ivan Táborský;

Fotografie z jara 1942. Přátelský zápas S.K. Perštejn Nedvědice
AFC Žďár 7:2

Zleva: Buhumil Krpal, Karel Hutař, hlavičkuje Rostislav Ustohal,
Zleva vlevo: Robert Vejrosta

Stavba První kabiny na jaře 1943

Na střeše sedí zleva: Mojmír Novotný, Václav Zeman, Rostislav
Ustohal, Robert Vejrosta, Emil Pokruta,
Richard Koukal;

Dole uprostřed: František Holoubek;

Vpravo: Stolař Zeman;

Mužstvo v roce 1943 po skončení přátelského utkání s Č.F.K. Židenice
Zleva nahoře: Bohumil Krpal, František Bukal Robert Vejrosta,

Bořivoj Ustohal, Jaroslav Dufek, Karel Hutař,
Metoděj Held;

Zleva dole: Jaroslav Šesták, Karel Sochor, Mojmír Novotný;

Podzim 1942

S.K. Perštejn Nedvědice - S.K. Drásov 8:3

Zleva nahoře: Rostislav Ustohal, Karel Kotlán, Václav Zeman,
Robert Vejrosta, Jaroslav Dufek, Karel Hutař,
Metoděj Held, Mojmír Novotný, Bořivoj Ustohal,
Bohumil Krpal;

Zleva dole: .....?, Emil Pokruta, Jaroslav Šesták;

Dorost S.K.P. po utkání s Bystřicí ve Štěpánově. S.K. Bystřice 2:3
Zleva nahoře: Robert Vejrosta, Bohumil Zítka, Metoděj Held, Vladimír
Pejcha, Bohumír Čech, Bořivoj Ustohal, Václav Zeman,
.....?
Dole zleva: Mojmír Novotný, Antonín Smolík, Rostislav Ustohal;

1. mužstvo v roce 1951
Zleva nahoře: Josef Šimek, František Musil, Rostislav Ustohal,
Josef Komárek, František Bukal, Stanislav Humpolík,
Břetislav Šír;
Zleva dole: Miloš Kovář, Miloslav Peringer, Zdeněk Doubek,
Gustav Mánek;

1. mužstvo v roce 1958 po utkání v Doubravníku S.K. Doubravník
- Spartak Nedvědice 3:6

Zleva: Gustav Mánek, Vilém Bednář, ...?, Jílek, Jaroslav
Krčil, Libor Held;

Za nimi: Jaroslav Pánek, Zdeněk Doubek, Rostislav Ustohal,
Miloslav Peringer, František Musil, Stanislav Humpolík;

25. červen 1978 - 1. mužstvo Spartaku Nedvědice jako vítěz
okresního přeboru Žďárská reprezentuje v utkání proti vítězi
okresního přeboru Havlíčkobrodská, žďárský okres.

Sokol Přibyslav . Spartak Nedvědice 3:2 (2:1)

Zleva dole: František Vejpustek, Luboš Řádek, Libor Seiml,
Radek Zeman, Bohumil Humpolíček, Josef Komárek;

Zleva nahoře: Jiří Prudký, Jiří Mareš, Pavel Chmelíček,

Zdeněk Doubek, Miroslav Hutař;

Jaro 1976

Spartak Nedvědice vítězem 4. ročníku Memoriálu Jaroslava Dufka

Zleva nahoře: Oldřich Kukačka, František Sedláček, František
Vašica, Pavel Chmelíček, Stanislav Pokorný, Jan
Pospíšil, Emil Mareš, Jiří Mareš, Zdeněk Pirochta,
Ludvík Vašica;

Zleva dole: Radek Zeman, František Pecina, Josef Špaček, Karel
Štětina, Luboš Řádek, Josef Jandák;

1. mužstvo na přelomu 60 tých a 70 tých let

Zleva nahoře: Karel Štětina st., Milan Obropta, Milan Janeček,
Karel Štětina ml., Josef Špaček, Josef Šimek, Pavel
Staněk, František Novák;

Zleva dole: Ivan Štětina, Zdeněk Vejrosta, Emil Mareš, Jiří
Daniel, Jaroslav Vít;

Podzim 1970

Sokol Sněžné - Spartak Nedvědice 1:1 (1:0)

Zleva nahoře: Zdeněk Vejrosta, Jiří Daniel, Pavel Štarha, Jaroslav Vít, František Novák, Milan Janeček, Pavel Staněk;

Zleva dole: Josef Vrbka, Emil Mareš, Josef Šimek, Karel Štětina;

Podzim 1985

SPARTAK NEDVĚDICE - SOKOL DOUBRAVNÍK 2:2 (1:0)

Zleva nahoře: Císař Miroslav, Pokorný Stanislav, Pokorný Petr, Valdhans František, Zdeněk Doubek, Pavel Chmelíček, Miroslav Krpal, Pavel Vejrosta

Zleva dole: Libor Ludvík, Radek Štarha, Jiří Prudký, Miloslav Lcrenc, Jaroslav Odehnal, Jaroslav Nedoma

Vpředu: Pavel Kučera